

Zaterdag 23 oktober

Versie van J.

Z.H. Ja dat moeten we doen omdat er een element is, de universele Buddhi geheten, het element van Buddhi waar we een klein deel van bezitten, net zoals we aarde in ons lichaam en water in ons lichaam hebben. En hij geeft een voorbeeld, dat hij hoewel hij in de kamer hier zit, hij ook in het hele gebouw zit en hij zit zit gelijktijdig in beiden omdat hij de meester van alles is, de kamer en het gebouw tezamen. Hetzelfde is van toepassing op Buddhi. Er is een kamertje als Buddhi dat van ons is, en er is die Universele Buddhi die overal is en wij zijn de meester van alles. Hij zegt dat het een kwestie van bewust zijn is. Deze plek is gebouwd van bakstenen, dus men kan er niet door heen kijken, alleen in bewustzijn kan men de eenheid van de kamer met het gehele gebouw ervaren. Maar stel dat het van glas was gemaakt en er vele kamers waren, dan zou men gemakkelijk iemand kunnen zien die ergens waar dan ook in het gebouw zit. Dat zou meer lijken op bewust zijn van iemands aanwezigheid op een bepaalde plaats in het gehele gebouw. Dus dat gevoel van expansie is eenvoudigweg ervan bewust zijn dat de hele kosmos een ander lichaam is, een groter lichaam dan mijn eigen lichaam. Het hele universum is gewoon een andere replica van wat ik bezit.

Ons was een analogie gegeven van het lichaam met de drie soorten kamers: een sattvisch lichaam dat als een kamer van glas is, en een rajasisch lichaam dat gebouwd is van leem en steen, en een tamasisch lichaam van ijzer gemaakt. En ons werd verteld wat hieronder verstaan wordt. Hij zegt dat in feite alle lichamen van glas zijn gemaakt; maar wat er gebeurt is dat het rajasische lichaam vuil verzamelt zodat je er slechts hier en daar door heen kunt kijken en kunt zien wat er om en in je gebeurt; maar een tamasisch lichaam is dat van glas wat geheel bedekt is met leem en volkomen ondoorzichtig is geworden, en je kunt niets zien van wat binnen en buiten is, en in dat lichaam dringt geen licht door. Zolang het glas schoon is, is communicatie binnen en buiten mogelijk. Dit zal alleen gebeuren door bewust te zijn.

Een mens is voorzien van drie kamer, drie afdelingen. Een sattvisch persoon gebruikt alle drie de kamers. De eerste kamer is de kamer van Sattva die schoon en doorzichtig is, waar licht de overhand heeft, waar vrede woont. Dus hij blijft daar. Voor zijn dagelijkse activiteit gebruikt hij de kamer van Rajas, waar hij volledig bewustzijn heeft van het sattvische licht en deze staat is actief in Rajas; en hij trekt zich terug in Tamas om zijn kracht terug te krijgen. Hij gaat slapen. Er is geen licht maar zodra hij wakker wordt herinnert hij zich alle drie zijn kamers en gaat er volgens zijn behoefte heen. Een rajasisch mens kent de eerste kamer niet. Hij heeft een beetje bewustzijn en met behulp van dat bewustzijn werkt hij in de wereld en leidt hij zijn leven. De derde soort mens, die volkomen tamasisch is, denkt dat het lichaam zelf voor hem het uiteindelijke is; dus hij zorgt alleen voor het lichaam en weet niets meer dan alleen het lichaam. Dus hij maakt zich nooit druk. Voor hem bestaan die twee kamers niet en omdat deze twee kamers niet juist gebruikt worden en nooit worden schoongemaakt, worden ze voor hem overbodig (niet bestaand). Hij is zich in het geheel werkelijk niet van hen bewust. Wat ons betreft, wij zouden alle drie de kamers moeten gebruiken.

R.A. Krijgt het zelf een glimp hiervan bij de initiatie ceremonie?

Z.H. De ceremonie van de initiatie initieert iemands toegang tot de eerste kamer. Maar de kamer is gedurende lange tijd niet gebruikt. Er is een hoop vuil verzameld en de kamer is niet schoon en opgeruimd. Met behulp van de mantra maakt de beweging in de mantra de kamer schoon, en terwijl het schoonmaken doorgaat, wordt de kamer schoon; en als de kamer schoner wordt, begint er licht in te komen. Dit zal een geleidelijk proces zijn totdat er volledige properheid is bereikt.

R. Er kwamen twee Brahmanen naar de School van Meditatie, en ze werden geïnitieerd. Een van hem leek problemen te hebben en hij werd naar me toegestuurd, en ik vroeg hem wat het probleem was. Hij zei dat de meditatie mooi was, de ceremonie was volkomen in orde; in feite was ik toen ik een kind was gewoon om deze meditatie te doen, maar wat ons tweeën zorg baart is dat ze zouden denken dat deze subtiele ceremonie begrepen kan worden door al deze gewone mensen. Wat is het antwoord?

Z.H. Deze twee heren zijn toevallig Brahmanen. Vanwege bepaalde redenen zijn ze toevallig Brahmanen, maar feitelijk zijn ze het niet. Ze hebben niet begrepen wat deze initiatie is vanwege hun begrenzing – de opgelegde of geaccepteerde grens van deze twee heren die 'zichzelf begrenzen' tot het Brahmaan of Indiër of wat ze ook mogen denken te zijn. Ze hebben de betekenis van initiatie niet begrepen. Initiatie is niet voor bepaalde mensen of een bepaalde plaats. Het is de natuurlijke handeling en de natuurlijke handeling is niet gebonden aan enige soort mensen. Het is voor iedereen. Het is voor het menselijk ras. Als ze deze uitgestrektheid konden begrijpen zouden ze misschien niet zo denken.

Hij zegt dat de meeste mensen, die uit India naar het buitenland gaan, gewoonlijk gaan op de kracht van geld voor hun eigen zelfzuchtige redenen, om hun carrière te verbeteren of hun zaken uit te breiden. De meeste van deze mensen zijn verstoken van enig spiritueel begrip. In vreemde landen kijken de mensen naar hen alsof ze wat kennis van spiritualiteit hebben, omdat ze uit India komen. Wanneer nu deze mensen die de spiritualiteit ongeveer veroordeeld hebben in het zoeken naar materiële vooruitgang in vreemde landen, wat plaatselijke mensen tegenkomen die naar spiritualiteit neigen, voelen ze zich jaloers en denken: "Wel, deze spiritualiteit behoort bij ons omdat we Indiaas zijn. Waarom zouden deze mensen het moeten hebben?"

De huidige situatie in India is alarmerend. Zij die wat geld bezitten zijn vastbesloten om in Rajas en Tamas te leven, in die twee kamers, en voor iets anders hebben ze geen tijd. Vanwege dit alles, zijn ze bang als ze enig licht tegen komen. Ze zijn bang op de manier waarop het hert bang is voor de jager, en ze blijven meestal weg en leven in de duisternis.

Er is een veel voorkomende gelijkenis met de uil. Zijn activiteiten beginnen wanneer de nacht gaat vallen; overdag is hij niet actief en houdt hij zichzelf ergens verborgen waar geen licht kan doordringen. De meeste mensen zijn net zo en leven in Tamas, bang van licht.

R.A. Stemt Z.H. in met instructies voor de initiatie?

Z.H. Zij die het gehele systeem wensen te kennen, zou dat verteld moeten worden, maar niet teveel; en voor hen die geen verlangen hebben om er kennis over te hebben en er direct in willen gaan, is het gewoonlijk juist dat ze er niet lastig mee gevallen hoeven te worden. Maar als ze naderhand het verlangen ontwikkelen, geef ze dan de kennis

R. We vinden het wijzer om van te voren nooit te noemen dat het het gebruiken van een mantra is, omdat ze allemaal gekke dingen over mantra's hebben gehoord. Zouden we dat geheim moeten houden? We vertellen ze alles behalve dat.

Z.H. Het introduceren aan die mensen die voor initiatie komen, moet drievoudig zijn. Een is om hen uit te leggen dat ze door dit medium extra energie verzamelen; ten tweede dat ze hun extra energie in hun actieve leven positiever kunnen aanwenden met relatief meer stilte. Dat zijn de twee fysieke voordelen, die men zal gaan hebben. Er is nog een ander aspect, dat niet fysiek is maar spiritueel, en dat is dat hoewel we dit lichaam hebben dat enige tijd meegaat, de bewoner van het lichaam niet gaat sterven omdat het lichaam zal vergaan. Het moet na het verlaten van het lichaam op die lange eeuwige reis gaan. Het is uiterst noodzakelijk om het eeuwige aspect van de eeuwige reis die geen vergankelijk lichaam meeneemt, uit te leggen. De bewoner in het lichaam wordt nu zo gehecht aan het lichaam dat hij op het moment van vertrek pijn voelt vanwege de gehechtheid, vanwege de slavernij die hij tot stand heeft gebracht met het lichaam. De hele crux van onze spirituele studie is om het belang daarvan af te breken zodat hij ten tijde van de ondergang van het lichaam vrijelijk kan bewegen naar de eeuwige reis. Deze dingen moeten hen op een of andere manier uitgelegd worden zodat ze enig houvast krijgen over dat waar ze naar toe gaan.

Zelfs in India is het mantra systeem gedegeneerd. Hij is voor de meeste van hen geen belang omdat ze ontworpen zijn voor een fysiek voordeel of voor verwondingen. Opgemerkt is dat mensen bepaalde soorten mantra's voor wat fysiek voordeel kunnen gebruiken, of dat ze schade kunnen toebrengen door het gebruik van mantra's om wraak te kunnen nemen op iemand. Dit is dom en moet afgedankt worden. Er zijn slechts een paar mantra's die ontworpen zijn om het beperkte wezen van de mens te leiden naar een volledig en onbegrensd wezen.

R. Zegt dat de Mantra geleid wordt door de Atman. De Atman lijkt op een magneet die het ijzervijlsel van de Mantra trekt naar een of andere plek.

Z.H. Ja dat is juist want het is alleen de Atman die de impuls geeft, en met de impuls van de Atman beweegt de mantra, en in zijn beweging geneest en zuivert hij de Manas en Buddhi, en brengt hen terug naar zichzelf.

R. En wanneer hij dan verdwijnt, verdwijnt hij voor mij wanneer hij naar de Atman gaat.

Z.H. Ja.

R.A. Mij is veel kennis en innerlijke kracht gegeven, en ik ben zeer dankbaar. De kennis kan ik behouden door die op papier te zetten. Hoe kan ik de innerlijke kracht behouden?

Z.H. De innerlijke kracht behoort tot de innerlijke mens, de Atman. Het is zijn kracht. Hij komt in actie door de impuls die hij geeft, en na gebruik keert hij naar zichzelf terug. Zij die weinig kracht verzamelen, verbruiken deze gewoonlijk, maar zij die meer verzamelen dan ze bij hun innerlijke activiteit gebruiken, houden het kapitaal nog fris; net als degene die meer geld heeft, kan leven enkel van de rente van zijn kapitaal, en zijn kapitaal is altijd veilig. Hij hoeft zijn kapitaal niet uit te geven aan zijn levensonderhoud. Dus als er meer innerlijke kracht wordt verzameld, zal je zien dat deze nooit verspild wordt; dit zal altijd bij je zijn.

R.A. Hoe weet je dat het niet verspild wordt? Hoe stop je het verspillen?

Z.H. In India wordt ervaren dat er verschillende soorten bronnen zijn. Je put overdag water om het veld te bevoeien, en merkt dat sommigen tegen de avond hun voorraad uitgeput hebben. Gedurende de nacht worden ze weer vol en dan is er de volgende dag weer genoeg water beschikbaar. Er zijn bepaalde bronnen die heel weinig water in zich hebben opgeslagen, wanneer de voorraad onvoldoende is. Deze drogen snel op. Er zijn ook diepe bronnen waaruit je water kunt blijven putten maar die nooit uitgeput raken. Het weinige dat ze verliezen wordt in minder dan geen tijd aangevuld. Zij die voldoende kracht door de meditatie verkrijgen hebben het opgeslagen zoals in deze bronnen, en zouden zich geen zorgen hoeven maken. Wat ze ook uitgeven, ze zullen er spoedig van herstellen.

R.A. Worden de bronnen door de Atman gevuld?

Z.H. Ja, of door de Param-Atman. Bekijk het op een andere manier op het gewone niveau. Een man slaat goederen en voedsel op voor dagelijks gebruik. De hoeveelheden zijn gewoonlijk beperkt. Spoedig nadat er een verbruikt is, wordt hij opgewonden. Er is iemand anders die verantwoordelijk is voor het bijhouden van de voorraden om voedsel te verstrekken voor het district. Hij wordt niet zo gauw opgewonden, want wijselijk houdt hij genoeg voedsel voorraden; en zelfs als hij niet meer heeft, zal hij het lang tevoren opmerken verse voorraden bestellen bij de centrale voorraadbank. Als de verbindingen goed zijn, is de stroom van voorraden mogelijk. Mensen die verantwoordelijk zijn voor het leiden van een organisatie krijgen gewoonlijk een ruime voorraad, maar dat betekent niet dat elk lid van de organisatie dat allemaal nodig heeft. Hun behoeften zijn verschillend. Men moet hun behoefte kennen en dienovereenkomstig geven. Als je teveel geeft, zal het misschien spirituele indigestie geven en hen schaden. Een dokter bijvoorbeeld heeft een ruime voorraad geneesmiddelen, maar een patiënt heeft alleen een afgemeten geneesmiddel nodig en hem moet alleen een afgemeten geneesmiddel gegeven worden. In het bijzonder zou aan hen die via het emotionele centrum werken niet teveel gegeven moeten worden omdat zij weinig nodig hebben, maar zij op de weg van kennis moeten volledig tevreden zijn met de juiste voorraad informatie en ware kennis, zodat ze stil kunnen worden. Zij zouden in het geheel niet tekortgedaan moeten worden.

R.A. Als men contact heeft met een gerealiseerd mens, aarzelt men soms om dat contact te gebruiken voor het geval de zaak misschien niet belangrijk is. Ik zou graag willen weten of de gerealiseerde mens de aanvraag zal weigeren als hij weet dat deze te triviaal is?

Z.H. Wat ook men vandaag belangrijk vindt waarvan men later beseft dat het toch niet erg belangrijk was, is voor de gerealiseerde mens altijd hetzelfde. Hij weet dat zelfs voordat de vragensteller het beseft, en zal zijn energie in het geheel niet voor onbelangrijke werken gebruiken.

R. In de lastige maand november zullen wij allen in Londen de gerealiseerde mens in de geest houden.

Z.H. Wanneer hij een op handen zijnde spanning of probleem ziet naderen, geeft hij gewoonlijk een paar impulsen in de vorm van nieuwe activiteiten in zijn kring over geheel India, die door hen uitgevoerd worden. Toen deze oorlog in september begon, werd zelfs in die periode wat werk gedaan opdat er tussen beide landen goodwill moge oprijzen. Het is duidelijk dat mensen van Rajas en Tamas er niet veel aandacht aan geven, maar er wordt tenminste enig effect teweeg gebracht. Dit soort werk wordt altijd gedaan steeds wanneer er ergens problemen rijzen, of het nu nationale of raciale grenzen betreft. Er zal met betrekking tot november ook iets gedaan worden.

R. Zou u ons iets meer willen vertellen over het idee van het Toneelstuk van de Schepping als een middel om onthechting te ontwikkelen?

Z.H. De Schepper begint de schepping als een spel met de hulp van Maya. De relatie tussen de Schepper en Maya is hetzelfde als de relatie tussen een individu (Atman) tot onwetendheid. De onwetendheid is een schaduw van Maya, net als het individu een weerspiegeling is van het Absolute. Het Absolute speelt met Maya en weet dat het spel is en aldus amuseert Hij zichzelf; het individu weet dat niet vanwege onwetendheid. Dus moet hij zijn toevlucht nemen tot Kennis (Ware Kennis). Met deze ware Kennis – die opnieuw helemaal over Maya gaat – leert hij Maya kennen, en dan begrijpt hij dat alle spel in het universum alleen een toneelstuk is. De kennis hiervan is ware Kennis. In het bewegende aspect van onze Chitta (Bewustzijn) en door de onzuiverheden erom heen, is Chitta verstoken van die kennis. Lakshman zag de onzuiverheid en snelheid van Chitta tijdens zijn duik.

R. Er bestaat een bewegend aspect van Chitta en een stil aspect. Is dat juist?

Z.H. De beweging en onzuiverheid rond Chitta of de stilheid en helderheid zijn geen aspecten van Chitta. Dit lijkt veroorzaakt te zijn door bepaalde invloeden (Samskar) die we in onze Essentie hebben ontwikkeld, en zo lang ze daar zijn, zal deze illusie van onwetendheid, onzuiverheid en beweging daar gezien worden. Er is een Kosmische Chitta, een Kosmische Buddhi en er is een geïndividualiseerde Chitta en Buddhi. De substantie is hetzelfde, maar omdat we bepaalde invloeden in onze Essentie hebben, vormen ze er een schild omheen, en vanwege deze schilden bemerken we onzuiverheid en beweging in Chitta en Buddhi. Zodra ze schoongemaakt en verstild zijn, zal men alles zien zonder er bij betrokken te zijn. Men zal de dingen zien zoals ze zijn.

R. Zal Chitta bij Stap nummer 5, of hoog op de Ladder, in staat zijn om het vorige leven te herinneren?

Z.H. Stap Nr. 5 op de Ladder van Zelfrealisatie is een stap waar de oude invloeden van het verleden ogenschijnlijk volledig weggesmolten zijn. Tegen die tijd zijn die invloeden weggewassen en schoongemaakt zodat ze niet langer bestaan. In hun plaats hebben nieuwe invloeden hun plek ingenomen, en deze nieuwe invloeden zijn van een andere orde. Er zijn twee soorten invloeden die in Samskar (Essentie) worden verzameld: een die leidt tot activiteit en de andere die leidt tot non-activiteit. Maar er zijn twee soorten activiteit: de een is de nuttige activiteit die 'goede' activiteit wordt genoemd, de andere is nutteloze activiteit die 'slechte' activiteit wordt genoemd. Dus de activiteit of de invloeden die tot activiteit leiden kunnen goed of slecht zijn. De slechte zijn weggewassen door de nieuwe invloeden door dit systeem van Meditatie en de Kennis; en omdat de nieuwe invloeden zijn binnen gekomen, kunnen de oude niet oprijzen omdat ze daar niet langer bestaan. Natuurlijk kan iemand deze nieuwe invloeden een tijd geleden ondergaan hebben en ze daarna vergeten zijn.

Dus in stadium Nr. 5 zal er geen sprake zijn van iets herinneren wat gebeurd is.

Het verhaal van Rama en Lakshman laat zien dat de Ziel en het Bewustzijn (Buddhi en Chitta) in Lakshman nooit onzuiver of in beweging waren. Hij viel niet terug in onwetendheid. Hij leefde in Kennis, maar hij had een nieuwsgierigheid en een verlangen om te zien hoe gewone mensen in de wereld in deze onwetendheid leefden, en om zelf te zien dat alles wat hij had gehoord daar werkelijk gebeurt. Dus voor een kort tijdje liet Rama hem zien hoe de gewone mens leeft, betrokken raakt bij Maya en Maya als Waarheid behandelt.

Het was een kleine show voor Lakshman die door Rama op touw was gezet enkel om hem een idee te geven van hoe het leven in de

wereld is. Hij bleef in feite schoon en stil in de geest en hij wist dat wat er gebeurde alleen een toneelstuk was.

R. Ik lijk een ervaring te hebben bij het komen uit de meditatie in Maya als het duiken in water, en dan in meditatie gaan alsof het weer uit Maya komen is.

Z.H. Deze observatie is heel belangrijk. Dit zal ertoe leiden dat jezelf verheldert. Dit is het zien van de dingen zoals ze zijn.

Z.H. citeerde een passage uit de Bhagavad Gita, Hoofdstuk 2, die betekent dat een discipel wakker blijft terwijl de wereld slaapt, en slaapt wanneer de gewone mensen wakker en actief lijken te zijn. Het idee is dat de gewone mensen in de bewuste wereld in slaap zijn, terwijl een discipel zijn ogen sluit voor de materiële wereld.

Kosmisch Toneelstuk

Men zal zien dat er in het spirituele gebied vele gelegenheden zijn waar bepaalde dingen gebeuren. Men zou kunnen voelen dat ze voor een bepaald doel ontworpen zijn, maar in feite kan het werkelijk doel verborgen zijn. Dat alles zou natuurlijk een spel kunnen zijn, maar een spel met meerdere kanten. In de Ramayana staat een verhaal met twee kanten om dit te illustreren:

Gedurende het verblijf van Rama in het oerwoud, toen de tijd heel dichtbij was dat Ravana Sita weg zou voeren, vroeg Rama zijn broer Lakshman om wat bloemen te plukken. Toen vertelde hij Sita dat een nieuw Bedrijf op het punt stond om te beginnen: "Ik zal je enige tijd verlaten en Ravava zal je meenemen; je zou dus je ware vorm in het vuur moeten oplossen en deze voor dit bedrijf moeten vervangen met een illusionaire vorm." Alles volgde zoals gepland was, en Ravana droeg Sita weg, Lanka werd door demonen aangevallen en hij en Ravana werden gedood en Sita werd gered; en ten overstaan van iedereen vroeg Rama aan Sita om haar zuiverheid te bewijzen door door het vuur te lopen, wat ze deed. De mensen waren tevreden gesteld voor wat haar zuiverheid betreft, en door dit zo te doen verkreeg Rama de echte Sita.

Alleen omdat Rama de twee kanten van het Bedrijf aan Vashista uitlegde, kennen we de twee aspecten.

Miss P. Is het nuttig om dat gevoel van expansie gedurende de dag te hebben wanneer we niet mediteren?

Z.H. Ja, het is nuttig vooropgesteld dat het niet het werk van de dag hindert. Er zijn twee soorten werk: werk dat aandacht nodig heeft, en wanneer je aandacht aan je werk moet geven dan zou je dit niet moeten doen; wanneer er voor een gewontewerkje de aandacht niet vereist is, kun je jezelf ontzien voor expansie, omdat het opwekken van zo'n gevoel van expansie ons weer verenigt met de gehele Kosmos, en door deze eenheid wordt ons hart opgeladen en kunnen we er altijd wat extra energie uit tappen.

Een soort verwekt dezelfde soort – een mangoboom zal altijd hetzelfde soort mango voortbrengen, en kan geen andere vruchten aan zijn takken doen verschijnen. De mens verwekt de mens, dieren verwekken hun eigen soort binnen het ras en de familie. Dus elke soort verwekt zijn eigen soort. Als dat de wet is, dan moet de schepping die door het Absolute verwekt is ook van dezelfde substantie en soort zijn. Dus de schepping zelf is van dezelfde substantie waarvan het Absolute is gemaakt. Alleen door onwetendheid kunnen we deze schepping niet als Gelukzaligheid, Bewustzijn en Waarheid zien, en aldus vergeten we de Eeuwige wetten (Dharma). Waarheid, Bewustzijn en Gelukzaligheid moeten uit Zijn schepping dezelfde soort Waarheid, Bewustzijn en Gelukzaligheid verwekken. Zodra deze onwetendheid verwijderd is, is het gemakkelijk te zien dat de hele Schepping is doortrokken van Waarheid, Bewustzijn en Gelukzaligheid.

R. Dit gevoel van expansie hier komt voort uit een idee – het idee van Chitta – of dezelfde substantie van de Schepper in schepping. Kan het gevoel van expansie gecreëerd worden door oefening of andere middelen?

Z.H. Nee, dit is de activiteit die voorbij fysieke activiteit ligt en in de sfeer van ideeën ligt. Via het idee

kan de mentale activiteit voortgebracht worden. Men zou dit moeten begrijpen – dat al onze fysieke en lichamelijke functies geregeerd worden door die substantie die het rijk van de ideeën doordringt. Uit het rijk van de gedachten ontspringen alle activiteiten. Wanneer we over expansie praten, geven we een impuls aan het hart, en expansie gaat plaats vinden, en in dat licht wordt er een eenheid bereikt met de substantie die overal de overhand heeft. De schepping die door het Absolute is verwekt, is zelf Waarheid, Bewustzijn en Gelukzaligheid. In expansie wordt hier een verbinding mee gevestigd en je voelt de gehele Kosmos als je eigen Zelf.

R. Toen hij zojuist “hart” zei, kunnen er geen emotionele delen van intellect, lichaam, bewegingen en alle functies zijn?

Z.H. Ons is over de vier activiteiten verteld – de activiteit van Ahankar, Chitta, Buddhi en Manas. Ze krijgen allemaal via het hart impulsen. Elke activiteit in dat gebied die niet fysiek is, komt voort uit impulsen uit het hart. Maar deze impulsen worden gemanifesteerd op verschillende plaatsen: bij voorbeeld, Buddhi handelt hier in het hoofd. De impuls zal in het hart beginnen, de activiteit zal in het hoofd plaats vinden; en hetzelfde met Ahankar. Wanneer u denkt dat u Dr. Roles bent en dit en dat bent, gebeurt dat allemaal in het hoofd omdat aangenomen wordt dat de manifestatie van die activiteit gelokaliseerd is waar de machine is om het werk te doen.

Twee andere activiteiten gebeuren hebben gewoonlijk daar in het hart zelf plaats, hoewel iemands geest nogmaals de boodschap onmiddellijk daarna aanneemt.

De activiteiten van Manas en Chitta rijzen op in het hart dus men zou in dit opzicht niet in staat zijn om het verschil te zien of men in de Buddhi handelt of de andere in het hoofd weg van het hart. In feite komt het allemaal voort uit het hart.

Buddhi, of de mentale activiteit die in het hoofd doorgaat, is het secundaire station. Het oorspronkelijk station is het hart en ze zijn ergens anders gemanifesteerd, en om dit te zien, neem iemand die zijn geestelijke vermogens verloren is maar door leeft; maar niemand kan leven als hij van zijn hartslag wordt beroofd. Alles zou daar eindigen.

R. Hoe kan men er zeker van zijn (in het moment van handeling) of de activiteit waar men mee bezig is nuttig is of niet?

Z.H. De uitwerking hangt van de Guna's af. Het evenwicht in de Guna's zal uitmaken of de activiteit nuttig is voor de Atman of niet. En als men niet voldoende Sattva heeft, en Buddhi actief is, is men aan heel veel invloeden en afleidingen onderhevig. Elke gewone gebeurtenis of mensen om hem heen kunnen zijn activiteiten zowel lichamelijk als geestelijk beïnvloeden. Als men eenmaal de rijpheid van Chitta (Bewustzijn) bereikt heeft, wordt zijn Buddhi stil, en deze allebei schoonmaakt, dan zullen invloeden van buitenaf geen vat hebben op die persoon. Hij kan zich overal bewegen en nog steeds vrij zijn zonder enige impuls uit slechte bronnen op te nemen.

Maandag 25 oktober – Avond

R. In de Maitri Upanishad wordt gezegd: “Samsara heeft plaats in iemands eigen geest. Laat men daarom de geest zuiver houden, want wat een mens denkt, wordt hij.”

Z.H. Samsar (schepping) heeft plaats in je eigen geest – in Buddhi, en wordt erdoor gezien en ervaren; en lost er weer in op. Alle indrukken lossen er in op.

Als de Buddhi zuiver en schoon is, dan is de schepping zuiver en schoon, en de ervaringen zijn zuiver en schoon. Als de Buddhi onzuiver en vuil is, wordt de schepping (Samsar) onzuiver en vuil en wordt een bron van pijn. Dus het is aan iedereen om de Buddhi schoon te maken en te zuiveren, zodat Samsar in zijn zuiverheid en goedheid ervaren wordt.

R. Want wat een mens wenst en denkt, dat wordt hij.

Z.H. In relatie tot wat een mens denkt en wenst, rijst dit denken en wensen op uit het niveau van Zijn. Als het

niveau laag is, zullen de gedachten laag zijn en de wensen zullen laag zijn; als het niveau hoog is, dan zullen de gedachten en wensen hoog zijn. Bijvoorbeeld: iemand die maar 100.000 roepies heeft zal zijn geest oprekken naar een miljoen maar verder dan dat zal hij niet durven denken. Het is niet mogelijk. Dus deze begrenzing aan het denken en wensen wordt door de begrenzing van het Wezen voorgeschreven.

R. Samsar heeft betrekking op de kleine drama's van iemands eigen leven en ook op het grote Toneelstuk van het Universum. Zou het een zijn?

Z.H. De ervaring van Samsar voor een enkel individu zal altijd gestuurd worden door zijn begrenzingen. Hij zal altijd door zijn Wezen begrensd worden, en hij kan dat niet overschrijden voor zover het de fysieke wereld betreft.

Maar zodra deze gewone mens een spirituele activiteit binnengaat en de discipline volgt en hij beseft dat dit alles voor hem – dit uitgebreide Universum Hem toebehoort, de Atman, die de Universele Atman is, dan is er geen begrenzing, dan heeft Samsar geen begrenzing, maar alleen wanneer zijn niveau verhoogd wordt.

R. Voor wat betreft hoe iemand denkt en voelt; ik veronderstel dat als hij een idee heeft en er bijvoorbeeld door geobsedeerd is, dat hij het middelpunt van de wereld is, dat alles om hem draait en dat de mensen op straat om hem roepen, dat dit Wezen laag is?

Z.H. Mensen hebben veelsoortige wensen. Een wens rijst vandaag op en zou het ochtendgloren van morgen niet hoeven te zien, want morgen zou hij iets beters zien om te wensen en hij laat de vorige achter en gaat mee met de volgende en de volgende; en deze keten gaat voortdurend door in het leven van de gewone mens. Ze blijven veranderen van wens naar wens. Sommige wensen sterven vlak nadat ze gewenst zijn, andere sterven na korte tijd en sterven bij het fiasco, en sommige zijn succesvol. Maar in het leven van de Yogi die een wens heeft en niets anders en van wie alle activiteiten gericht zijn op het bereiken van die wens, dan wordt hij het, hij verkrijgt het; de gewone mens niet. Hoewel dit alles is, wordt zelfrealisatie van de Yogi een wens genoemd, in spirituele zin is dit precies het tegenovergestelde van een wens – het niet wensen van wensen.

R. Ik wilde vragen (dat) als wensen in de geest oprijzen, wat is dan de liefhebbende geest?

Z.H. Gewone wensen rijzen op uit Manas, maar het middelpunt van liefde is de Atman. Het is vanuit de Atman dat liefde oprijst; hoewel het ook door Manas geuit wordt, die het middel is waardoor al deze wensen geuit worden.

Nu zijn er twee soorten liefde in Sanskrit. Er zijn Prem en Moha.

Men zal zien dat het uitdrukken van deze twee soorten liefde (Prem en Moha) dezelfde vorm en manifestatie kunnen hebben naar de geliefde toe, maar de ene is gemotiveerd en de ander is dat niet. De ware liefde heeft geen motief. Deze vergeeft de geliefde alles; het gehele leven wordt een dienst zodat de geliefde verheugd zal zijn, en het zal voor zijn vreugde zijn dat alles gedaan wordt, zonder ook maar iets te vragen; en als er enige moeilijkheid in tijd of plaats is tussen de twee, zal dat niet minder of kleiner worden. Het neemt juist toe; de snelheid wordt groter. Maar in het geval van de andere liefde (die ook via dit emotionele centrum werkt) wordt deze alleen gebruikt voor het bereiken van bepaalde resultaten; en als het resultaat niet komt, wordt deze liefde bitter en boos. Zo kan men zien dat als liefde negatief wordt deze onzuiver wordt. Als er geen spanning oprijst en de toewijding altijd stroomt, dan kan men zeggen dat het zuivere liefde is.

R. Is het mogelijk dat ware liefde die door Manas en Buddhi wordt overgenomen op den duur onzuivere liefde wordt?

Z.H. Liefde wordt niet onzuiver als het door Manas overgenomen wordt, maar Rajas en Tamas die ertussen komen zullen zeker enige illusie van onwetendheid teweeg brengen, zodat het gehele ding een andere keer neemt. Bijvoorbeeld: als we een stuk touw zien weten dat het een touw is en dat is dat; maar als het niet erg licht is wanneer we op die plek komen, kunnen er twee gedachten tegelijkertijd de overhand krijgen – of het een touw of een slang is. Op het ogenblik dat dit idee dat het een slang kan zijn, in de geest komt, raakt het fysieke lichaam in opwinding en neemt het zekere posities in om te reageren uit angst dat het een

slang is; maar werp er licht op en die vrees zal verdwijnen. Zolang de kennis niet zuiver en volledig is, is dat heel wel mogelijk. Zodra de kennis volledig is, zal de liefde die altijd zuiver is, er in zuiverheid doorheen schijnen; maar als de kennis onvolledig is zou deze illusie voort kunnen brengen en je kunnen sturen naar de andere soort liefde die Moha wordt genoemd.

R. Een christelijke heilige (Augustinus) zei ooit:

“Een mens wordt wat hij lief heeft. Als een een steen lief heeft, dan wordt hij een steen; als hij de mensheid lief heeft, dan wordt hij een mens, en als hij God lief heeft, durf ik niets meer te zeggen want u zou me kunnen stenigen.”

Z.H. Hij zegt – of het zou in zijn Systeem betekenen – als je een steen aanbidt als een steen, wordt je een steen. Maar als je de steen als het Absolute aanbidt, dan word je het Absolute. Er bestaat in deze schepping niets als enkel een steen. De steen is een vorm van dezelfde substantie die overal in de schepping wordt gebracht. Het is dezelfde kracht die door mensen, planten of mineralen werkt. Alles dat we zien, het Samsar, de steen, de mens – en alles – is niet werkelijk. De werkelijkheid achter alles is dezelfde Sat-Chit-Ananda – Waarheid, Bewustzijn en Gelukzaligheid. Zodra je het gescheiden en gezuiverd hebt, en de begrenzing van de ogen in onwetendheid hebt verwijderd, zul je in staat zijn die Waarheid, Bewustzijn en Gelukzaligheid zelfs in de steen te zien.

We hebben een prachtig verhaal van een heilige uit Zuid India: Hij werd de Heilige Ram Das genoemd, en hij had een tamelijk groot gevolg van duizenden volgelingen. Op een dag besloot hij zijn discipelen te testen, dus hij deed net alsof hij ziek was door een steenpuist op zijn been. Hij had een mango genomen, had die aan zijn been gebonden en er een verband omheen gelegd zodat mensen zouden zien dat er iets gezwollen was. Hij zei: “Wel nu, ik lijd aan deze vergiftigde steenpuist. Ik denk niet dat ik het zal overleven en het lijkt erop dat mijn einde nabij is, maar er is een mogelijkheid dat als iemand het gif uit de steenpuist zou zuigen, ik gered zou worden; maar deze ongelukkige mens zal aan het gif moeten sterven.” Iedereen begon naar elkaar te kijken maar niemand kwam naar voren. Na een flink lange tijd kwamen de geleerde discipelen die voor het theologische deel en voor de administratie van al zijn werk door heel India zorgden bij elkaar en zeiden tegen hem: “Swami, omdat uw einde bijna gekomen is en er geen andere mogelijkheid is, zou u de voorwaarden om een Stichting te vormen willen dicteren, zodat het leiden van deze discipelen en de beraadslagingen door kunnen gaan?” Ze noemden niets anders. Maar een van hen trad voorwaarts en zei: ” Ik ben klaar om alles voor u te doen wat u ook wilt.” Toen vertelde Ramdas hem dat hij het gif uit moest zuigen, maar dat hij zou sterven. Hij antwoordde: “Als duizenden mensen uit uw overleven wijsheid zullen verkrijgen, zal het verlies van mijn leven ware winst voor me zijn. Ik ben blij om mijn leven te geven aan een doel als dit,” en voor iemand hem kon tegen houden ging hij met kracht naar hem toe en begon het gif uit te zuigen, maar tot zijn grote verbazing was het een zoete mango. De truc werd zo duidelijk en de meesten van hen voelde zich beschaamd dat ze niet tegen de moeilijkheden waren opgewassen en enkel voorwendden lief te hebben. Slecht heel weinigen hebben werkelijk lief, want Liefde is iets heel zeldzaams.

Je kunt deze twee soorten liefde – Prem en Moha – eenvoudig bezien. Als je geluk of plezier van de beminde wilt, dan is je liefde ten opzichte van hem misleide gehechtheid; en als je alles opoffert voor het genoegen van de beminde, dan is het Liefde.

Miss P. Is het in orde om na het ontwaken 's morgens als eerste te mediteren en 's avonds als laatste voor je gaat slapen?

Z.H. Ja, dat is goed. Zo pak je de nacht en de dag in, en plaatst ze als het ware tussen twee meditaties.

J. Hoe zit het met hen die er niet in slagen 's morgens en 's avonds tijd te vinden?

Z.H. Gedurende de dag overheerst de activiteit van Rajas, en hoewel men de trillingen normaal gesproken misschien niet direct voelt

in de stad, de hele plaats is vol activiteit. De trillingen lopen kris-kras door elkaar, dus niemand kan er aan ontsnappen. Als men met mediteren een goed stadium heeft bereikt, dan kan natuurlijk gezegd worden dat het mogelijk is om deze trillingen van de dag te vermijden, anders is het voor beginners een beetje moeilijk. Als je de meditatie 's avonds kunt doen is dat niet slecht, omdat de atmosfeer dan rustig is. Als men buiten de stad woont, dan is het mogelijk overdag te mediteren, omdat er een hoop minder trillingen zijn en er meer mogelijkheid is voor meditatie. Maar men moet de ochtend en avond of nacht proberen te krijgen, en als het niet lukt dan moet men het doen met wat men krijgt.

R. Toen ik mijn mensen vertelde wat Uwe Heiligheid in Lucknow zei: "Er zijn acht uren Tamas en acht uren Rajas, dus dat laat acht uren Sattva over," wilden ze het niet geloven. Niemand sliep meer dan acht uur en niemand werkte meer dan acht uur, maar waar is de resterende acht uur?"

Z.H. Zij die het belang van tijd kennen en deze liefhebben, maken het beste gebruik van de tijd. De meeste mensen brengen na hun werk en slaap, hun tijd aangenaam door of met vermaak of met onnodige activiteiten. Als je naar tijd zou kijken als een middel om iets te bereiken – voor wat juist of nuttig werk – dan kan je tijd aanwenden voor een andere soort werk, zelfs voor het ontmoeten van mensen en sociaal zijn. En zodra je tijd uitgetrokken hebt, zullen mensen alleen in die tijd komen en zullen ze je niet op rare tijden lastig vallen. Dus is het een kwestie van het plannen van je dagelijkse werk. Het lijkt erop, dat als je dit echt ernstig zou beschouwen, dat je dan genoeg tijd voor alles zult vinden en dat er nog steeds wat tijd over is voor extra werk.

R. Het zijn al die kleine minuutjes die voorbijgaan; je zou Buddhi kunnen kalmeren of tot rust kunnen brengen in plaats van te vechten met jezelf. Zo gaan deze minuten verloren.

Dinsdag 26 oktober – Ochtend

Sanatan

R. Ik zie dit vanuit twee benaderingen – door de Tempel en door de Audiëntie Zaal. Ik heb begrepen dat Sanatan betrekking heeft op de kant van de Tempel – gebed, godsdienst oefeningen en rituelen; is dat juist?

Z.H. Tegenwoordig heeft Sanatan Dharma twee aspecten: een is het plaatselijke aspect welk behoort bij het land, de maatschappij en de tradities; en de ander is het universele aspect dat hoort bij de mensheid. Er zijn bij de eerste, die tot de tradities behoort, vele dingen die Indiërs doen die anderen niet doen. Ze vereren bijvoorbeeld idolen, gaan voor een bad naar de Ganges, gaan naar tempels om de godheid te zien of om Keertan en Bhajan, Sandhya en vele andere rituele activiteiten te hebben.

Het andere aspect is het goede gezelschap, het luisteren naar de Gerealiseerde Mens of de mens van een hoger niveau, meditatie of gebeden die universeel in hun natuur zijn. Dit aspect is niet beperkt tot land of maatschappij. Deze activiteiten zijn naar hun aard universeel dus kunnen ze door iedereen gebruikt worden, omdat ze geen problemen zouden geven voor de traditie. Maar het zou moeilijk zijn om alles te doen zoals de Indiërs het doen en trouwens, het is niet nodig. Het zou aan de plaatselijke mensen en aan de bronnen in hun eigen traditie overgelaten moeten worden, zodat nieuwe activiteiten er goed in passen. Wat u denkt over Sanatan is praktisch juist, als u deze twee aspecten voor de geest houdt.

R. Dekt het woord Sanatan dan alles?

Z.H. De werkelijke betekenis van Sanatan is Eeuwig, hetgeen zal oplossen of verdwijnen bij de oplossing van de schepping zelf. Het begint met de schepping, bestaat er samen mee en lost ermee op; maar zelfs in het oplossen zal dit bestaan als de Kennis van het Absolute. Dit zijn de natuurlijke wetten.

Voor de gewone mens wordt de betekenis in het gewone aspect van woord begrepen als een mens voor te bereiden voor twee soorten activiteiten: de ene van de wereldse activiteit en de andere van de wereld hierna. Deze zullen je voorbereiden om de wereldse activiteiten te vervullen en ook jezelf voor te bereiden hier in dit leven, op de volgende reis. Dit is Sanatan Dharma.

Men kan dit zien als wetten die door het Absolute gegeven zijn. Wanneer de schepping begint, draait hij op bepaalde wetten en bestaat bij wetten die door het Absolute gegeven zijn. Deze wetten worden door bepaalde mensen gezien, wetten zoals ze zijn. Dit kan hier en overal gezien worden volgens andere godsdiensten – Mohammed die Allah realiseerde, of Christus die God realiseerde, of waar dan ook. Zij zijn de mensen met een niveau dat zo hoog is dat ze de natuurlijke wet direct vanaf het Absolute in de schepping zien werken. Er zou over deze wetten geen verschil zijn of ze nu gezien worden door een Indiër of wie dan ook. Zij zijn de grond beginselen. Maar er zijn talloze afgeleide wetten die zijn aangepast al naar gelang het land en de tijd – gemaakt door de mens op basis van die oorspronkelijke wetten. Ze verschillen omdat je ze via tradities en verschillende soorten cultuur over de gehele wereld ziet. Maar op een bepaalde manier is Sanatan Dharma de Kennis van het Absolute. Het komt tot bestaan bij de schepping en wordt door verschillende mensen gezien, en na het ophouden van de schepping lost het weer op in het Absolute.

R. Dus het wordt in geen enkel opzicht beperkt tot de Weg van Liefde of de Godsdienstige Weg, maar omvat zowel de Weg van Kennis als de Weg van Liefde?

Z.H. Er is een algemene wet dat iedereen iets wil weten, en na het weten ermee verenigd wil worden of het wil verkrijgen. Dus alle kennis in de wereld is er niet alleen vanwege kennis, maar omdat het leidt naar het andere deel van menselijke activiteit welke is verenigd te worden. De eerste daad van kennen is de Weg van Kennis. De andere daad is de liefde die op eenheid is gericht. Dit is iets natuurlijks en voor iedereen fundamenteel.

R. Dit zal in Londen waar deze discussie woedt, duidelijkheid geven, en dit heeft alles duidelijk gemaakt.

Z.H. Al deze discussies laten zien dat niemand een weg volledig heeft ervaren. Er zou een inspanning gedaan moeten worden om een Weg serieus te gaan; en zodra je het eind van de Weg hebt bereikt, ben je onmiddellijk op de tweede Weg en hoef je niet meer zo hard te werken en vanaf het begin te beginnen, omdat je zodra je de Weg van Kennis bereikt en vervuld hebt, je al een heel flink stuk op de Weg van Liefde zal zijn. De wens en de dorst naar de andere Weg zal zo intens zijn, en je Wezen zal zo hoog zijn, dat alles heel snel zal gebeuren. Denk niet dat als je de Weg van Kennis neemt je met deze woorden tevreden zal zijn - helemaal niet. Pas als je de dingen werkelijk begrepen hebt zal liefde oprijzen. Je kunt niet zonder.

Zo is het ook op de andere kant van toepassing. Mensen die echt van iets hebben gehouden, zullen zien dat kennis niet ver weg ligt, en dit zal altijd voor hen beschikbaar zijn steeds als ze het nodig hebben. Het beste is om serieus op een spoor te blijven.

Het Absolute dat bestaat en zichzelf wil expanderen, begint met Prakriti. Het Absolute wordt Purush genoemd. Dit Absolute is bewustzijn en kennis; en de uitstraling die uit deze wens volgt, welke Prakriti – Natuur – wordt genoemd, is het aspect van liefde. Dus op het ogenblik dat de schepping begint, blijven deze kennis en liefde gewoon expanderen en ze bestaan zo lang als de schepping er is. Het zelfde is op ons van toepassing.

Neem een man en een vrouw. Het dharma van een vrouw is om de echtgenoot te dienen, en het dharma van de man is om de vrouw veilig te beschermen en voor haar te zorgen – beschermen in alle opzichten. Dit beschermen is de kwaliteit van kennis. Door de kennis komt men bij dit gevoel van bescherming, terwijl de dienstbaarheid aan de man uit liefde voortkomt. Dit zijn de twee stromen die in een huwelijk worden samengebracht. Als beiden juist werken en beiden hun rol in het leven harmonieus spelen, genieten ze van het leven; en dan vertrekken ze naar welke plek ze ook horen nadat hun leven af is. Dit is de ideale man-vrouw relatie.

In India wordt Buddhi verondersteld de echtgenote te zijn voor het die celibatair leven en geen vrouw liefhebben, zoals Z.H. zelf. Zij zorgen voor Buddhi, beschermen het en Buddhi dient hen en laat hen doorgaan. Zij zijn de echtgenoot van Buddhi.

R. Hij heeft ons over de drie dingen die meditatie voor ons kan doen, gesproken. Deze man uit Mexico – zijn vraag arriveerde vanmorgen (in de brief van Irene). Hij lijkt een deel van het idee te hebben.

Z.H. Er zijn drie dingen: Mal, Vikshep en Avaran. Mal is het vuil dat we verzamelen, Vikshep is datgene dat ons steeds maar weer blijft herinneren aan de gehechtheid aan ervaring, en de Avaran is een soort cirkel waarin we maar blijven ronddraaien. Dit zijn de drie dingen die de Mantra verwijdert. De beste manier om ze alle drie te verwijderen is de meditatie.

R. Iedere morgen (wie het doet weet ik niet) ben ik klaar wakker om 3 uur en daarna om 6 uur. Ik merkte op dat de geest druk wordt dus doe ik gewoonlijk oefeningen en dan is alles in vrede.

Z.H. Wanneer Sattva toeneemt, is het mogelijk dat de Sattva binnenin je niet te veel tijd in Tamas toestaat. Soms maakt het iemand wakker opdat men in die periodes de bewuste ervaring van Gelukzaligheid kan hebben. Wanneer die energieën opgebruikt zijn en het vermoeide lichaam het overneemt, dan maakt de Sattva vrij baan zodat men kan gaan slapen.

R. Ik vind het heel verfrissend; maar ik moet de bloedsomloop die tijdens de slaap gestagneerd is geworden, door het lichaam laten bewegen teneinde de vrede erna te verkrijgen.

Z.H. Het lichaam en de Pranas voeden zich met Tamas; vanwege de activiteit gedurende de dag van Rajas glijden ze 's nachts in Tamas om zich te herstellen en fris te worden. De geest en het hart vinden rust in Sattva. Dus steeds als men 's avonds moe wordt en naar bed gaat en er nog Sattva is, is het mogelijk dat zoiets gebeurt. Maar het lichaam en de Manas zullen door Tamas gekleurd zijn. Het is natuurlijk dat een kleine bewuste inspanning goed genoeg is om die Tamas te verspreiden zodat het gehele lichaam, geest en hart achtergelaten kan worden zonder dat het in Sattva moet rusten. 's Nachts wanneer iemand wakker wordt en de hele wereld slaapt in Tamas, is de atmosfeer heel schoon en zuiver. Dat is de beste tijd; als men dan slechts een kleine inspanning kan doen om even te mediteren zal men veel meer beloond worden dan op het gewone tijdstip van meditatie.